

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΑΓΓΕΛΙΕΣ

KLASSENBUCH

MONTAGS

ΑΠΟΦΕΙΣ

Στις **31 Μαρτίου** από τις **19:30** το απόγευμα θα γιορτάσουμε μαζί στην **Aula** τα **120+1 Χρόνια** της Σχολής, η οποία ξεκίνησε το **1896**, την ίδια χρονιά που έγιναν οι Πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες στην Αθήνα, γιόρσιες τρεις αιώνες, τον 19ο, τον 20ο, τον 21ο, **άλλαξε** τέσσερις γειτονίες: Κολωνάκι, Νεάπολη, Μουσείο, Μαρούσι, έκλεισε δύο φορές, μία στον Πρώτο και μία στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, έδωσε διακεκριμένους Καλλιτέχνες, Πολιτικούς, Επιστήμονες, Μηχανικούς, Γυμναστές, Επιχειρηματίες και παρήγαγε το καλύτερο σχολείο της χώρας. Με μεγάλη έκθεση φωτογραφίας όλων των τάξεων στο φουαρέ, με κρασί και σνακ, με 10λεπτη ιστορική αναδρομή από τα πρώτα χρόνια της Σχολής και της Ομηρού, στο τεράστιο Αραχώβης, Ασκληπιού, Βαλτασίου, Πρασά, στην Μετσόβου και την Ρεθίμου και τέλος στον Παράδεισο Αμάρουσιου, με σύντομες παρουσιάσεις από αποφοίτους των μεγάλων περιόδων: Πόλεμοι, Μετσόβου, Δικτατορία, Μεταπολίτευση, Πτώση των Ταχών, 21ος αιώνας και με πλούσιο οπτικοακουστικό υλικό εμπλουτισμένο με νέα στοιχεία,

Ευχαριστούμε ...

Έσπε ο Δημήτρης Κουμπάντορας

«Ονειρεύομαι ένα ξεσηκωμό. Ενώνα στην αδιόρανα, στη διασπορά, στην κομματοκρατία, στην αναξιοκρατία. Ενώνα στη διαχρονική λογική, στο φανατισμό, στην προχειρότητα και στην τσαπατσουλιά. Ενώνα στη μετάθεση ευθυνών, την ατομοκρατία, την έλλειψη συνεργατικού - ομαδικού πνεύματος.»

Μας έφθσε ο Δημήτρης Κουμπάντορας, γθές το βράδυ της Κυριακής 19 Μαρτίου σε ηλικία 63 ετών. Ήταν στο νοσοκομείο, όπου νοσηλεύονταν το τελευταίο διάστημα. Η κηδεία θα γίνει την **Τετάρτη 22 Μαρτίου** στο πρώτο νεκροταφείο Αθηνών στις 15.00.

Ο Δημήτρης ήταν στην Σχολή μέχρι το 1970. Την χρονιά 1970-71 άλλαξε σχολείο. Εκτός του όσου μπορεί να διαβίσει κανείς στα διάφορα δημοσιεύματα, εμείς θα δώσουμε ένα στιγμιότυπο, γραμμένο από τον ίδιο τον Δημήτρη, που δεν θα βρείτε πουθενά.

15 Μαΐου 1968

Φιλικός αγώνας Παναθηναϊκού Τότεναμ σε μια κατάμεστη Α. Αλεξάνδρας. Τελικό σκορ 2-2. Πριν την έναρξη του αγώνα έχουμε μια μοναδική στα ελληνικά ποδοσφαιρικά χρονικά πρωτιά. Διενέργεια αγώνα ανάμεσα στα τσού του Παναθηναϊκού και την ομάδα των τριών πρώτων τάξεων του Γυμνασίου της Γερμανικής Σχολής Αθηνών. Το ματς έληξε 3-1 υπέρ του τσού του Παναθηναϊκού.

- Προπονητής της ομάδας πρέπει αν θυμάμαι σωστά να ήταν ο Hilbrecht.
- Το γκόλ της Γερμανικής σημείωσε ο Παπαγιαννούλης μετά από ασίστ του Δημήτρη Κουμπάντορας, που λίγο αργότερα βρέθηκε ως φοιτητής πολιτικός κρατούμενος της χούντας.

Αίτε το δημοσίωμα του in.gr

Αίτε τοδημοσίωμα της Εφημερίδας των Συντακτών...

Ο ΕΠΙΚΗΛΕΙΟΣ από τον από τον Ανδρέα Αποστολίδη:

Δεν μπορούσα να φανταστώ ποτέ ότι θα μούσια για τον Κουμπάντο στην κηδεία του. Τον γνώρισα στα δεκαεπτά μου και μετά από τρία χρόνια βρεθήκαμε φυλακή. Μετά τριάντα παντρευτήκαμε τις θρυλικές αδελφές Ρέννη. Στέλεχος του φοιτητικού κινήματος στη δικτατορία και σύμβολο του. Όταν τα γεγονότα του 1973 έγιναν «εθνική εορτή» θεωρήσαμε τη συμμετοχή μας σε αυτά περισσότερο ιδιωτική μας υπόθεση παρά δημόσια. Είχαμε συλληφθεί επί Ιωαννίνων και κατηγορηθεί για «εθτική ανωυαγρία για την κατάληψη του Πολυτεχνείου». Τη μέρα που θα περνούσαμε από το στρατιωτικό έλασε η χούντα και η δική δεν έγινε ποτέ. Ήταν ευτύχημα, λέγαμε, γιατί δεν χρωσθήκαμε μέρος της επερχόμενης «επετασίας». Για τον ίδιο είχε μεγάλη βαρύνση η μεταρροπή της αντικοινωνικής του άρσης σε ιδιωτική ιστορία. Ο Κουμπάντορας άρχισε να ναιλίζει τον εαυτό του.

Για το σήμερα έχει ιδιαίτερη σημασία τι άκανε μετά το 1980. Με το νέο τότε σύστημα εξουσίας, αν ήθελε, όλες οι πόρτες ήταν ανοιχτές -πολιτικές, κομματικές και κρατικές. Επέλεξε με απόλυτο πείσμα να μείνει κυριολεκτικά στη γάθα. Να έχει μια μικρή ωλότητα ελευθερίας και από εκεί να εκπέμπει το προσωπικό του στίγμα.

Δεν ήταν παραπλησμένος, τον έβρισκε όσους ήθελε και όποτε ήθελε. Και υπήρχε η μεγάλη παρηγορία και ασφάλεια ότι εκείνος ήταν εκεί. Και παράλληλα υπήρχε η πίσση από πολλούς για μια άμεση επιστροφή του στο πολιτικό προσκήνιο. Ο Κουμπάντορας, όμως, δεν ήταν επαγγελματίας πολιτικός και δεν επρόκειτο ποτέ να γίνει ούτε τα επόμενα πεντακόσια χρόνια. Είχε παντρήσει την Ουσούια με την Πολιτική.

Ήταν από την άλλη πολιτικό πρόσωπο, ασκούσε με τον τρόπο του πολιτική ή θα ήθελε να ασκήσει. Και άρχισε να μεταποπεί το ενδιαφέρον του από τον «πολιτικοποιημένο» του καθημικό συστήματος στον «ενεργό πολιτή». Μια πρακτική των απόνων του προσέθηκε να βάλει σε εφαρμογή μέσα από την αρθρογραφία του στην Ελευθεροτυπία τη δεκαετία του 1990. Μιλάνε, συμβουλίζουν, κρίνουν οι άνθρωποι που γνωρίζουν, οι άξιοι, οι αξιόλογοι σε θέματα οικονομικά, εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά, επιστημονικά, διατροφικά. Ήθελε να γίνει αυτό το στυλ μια γενικότερη προσέγγιση της εφημερίδας και κυρίως να περάσει σαν άλλη γραμμή απέναντι στο δημόσιο βίο. Έφαγε πόρτα. Δεν έγινε ούτε κρατικός «παράγοντας» ούτε «επαγγελματίας» δημοσιογράφος. «Παρατήρησα από τη δημοσιογραφία το 1996», έγραφε στο βιογραφικό του, «θεωρώντας το τρόπο άσκησης της, λόγω του μονοπάλιου των εκδοτών-καναλιών, ως μια από τις σημαντικότερες, αν όχι τη σημαντικότερη αιτία για το σύγχρονο βάλτωμα της ελληνικής κοινωνίας».

Η ερπεύα είναι ότι οι λόγοι που τον οδήγησαν σε παραίτηση εκείνη την εποχή, αποτελούν παίτμα μπροστά στην επιχειρηματική είσοδο του κακόμορου και του οργανωμένου εγκλήματος στα ΜΜΕ σήμερα.

Του στίγματος πάντως, πολύ η απουσία του εργαζομένου, η υπατίηση του και η αδιαφορία που συνάντησε και ακολούθησε «η ιμαπωνική του περίοδος μετά την ήττα», όπως τον περιέγραψε και τον κάλλησε το παρατηρούκά « Χιρσίνο».

Σαν ήρωας ταινίας του Κουρσοβά με πλατύμορνο καπέλο υπό τον ήλιο και δερμάτινα γάντια κλάδεσε μια τριανταφυλιά επί όρες με πενήνα αποτελέσματα. Η άλλη φορά από το πολύ φινιρίσμα την εξουάνισε.

Ήθελε τότε να γράψει μια δωδεκάμορη εγκυκλοπαίδεια Κουμπάντορας «Πολιτικής πρακτικής». Το προσάθηκε μανουός ένα διάστημα. Το εχρήσιμα εξερωθήκε ύστερα από ατελείωτες συζητήσεις σε ντομνιασμένα δομάτια μ' μένα βασικό κροστί του. Απέτυχε παταγωδώς. Με ευτυχία κατά παράδοξο τρόπο απόληξη: τα εύστοχα λακωνικά του αφορώματα των τελευταίων ετών και τις επιχειρηματικές δηλώσεις του της μιας ή της μιάσση το πολύ αράδας.

Όση σχέση είχε ο Κοστής Παπαγώρης με τη φιλοσοφία, είχε ο Δημήτρης Κουμπάντορας με την πολιτική. Δηλαδή ασφάλως και είχε -αλλά πάραμ, λιάξη.

Μετά τις πυρκαγιές του στρατηγού άναμμο ήθελε να σημετάσσει ένα πιο ενεργά στα κοινά. Προσάθηκε να τριαντώσει κάποιο για να έρθει σε επαφή με ανθρώπους που τον ενδιαφέροναν και θεωρούσε αξιόλογοι. Το ποτ τριανώνει δεν έχει καμία σημασία. Την ίδια πλατφόρμα θα προοθούνε οποιόηποτε: την αντικατάσταση του πολιτικού κομματικού συστήματος από το σύστημα των ενεργών πολιτών, όπως το ονειρεύονταν.

Και να, μερικές βδομάδες πριν, γνωρίζοντας ότι πάσσει από επιθετικό καρκίνο, ανακούνωσε τη δημιουργία από τον ίδιο μιας κίνησης για ένα κίνημα ενεργών πολιτών καλόνοντας σε εξέγερση κατά του κομματικού συστήματος. «Ονειρεύομαι ένα ξεσηκωμό», έγραφε, επιστρέφοντας στο πνεύμα του 1973. «Ενώνα στην αδιόρανα, τη διασπορά, την κομματοκρατία, την αναξιοκρατία. Ενώνα στη διαχρονική λογική, το φανατισμό, την προχειρότητα και την τσαπατσουλιά. Ενώνα στη μετάθεση ευθυνών, την ατομοκρατία, την έλλειψη συνεργατικού-ομαδικού πνεύματος».

«Μου, που λέω, «στην κατάσταση που είσαι τι θα κάνεις;» Εννοώντας ότι ένα τέτοιο εγχείρημα απαιτεί πλήρη διδασκαλία και εκείνος πεδινάει. Μου απαντάει: «Ακρίβως γ' αυτό δεν θα με κατηγορήσει κανείς για ιδιοτέλεια».

Ήταν η πολιτική του διαθήκη.

Ο Ραμφελάι το 1500 πρέπει να είχε γνωρίσει τον Κουμπάντο της εποχής. Ο Κουμπάντορας είναι ήρωας του Ραμφελάι. Στην ιδιωτική του ζωή και όχι μόνο, ζήτηλε μια ατελείωτη γκάμα ιδιοτροπιών και παραξενιών - ανεξάντηλη, πρωτότυπη, δημογυρκική και ενφάντισση. Ήταν και παραμένει ο Γαργανούσης της Δυστροφίας, της επιμονής, του πείσματος και της μονομανίας. Το μεγαλύτερο κατόρθωμά του είναι ότι παρ' όλα αυτά η χάρη σε αυτά, υπήρχε ο πιο καλός και γλυκός άνθρωπος που γνωρίσαμε στη ζωή μας.

H Ursula Schmidt έχει πάντα τον τρόπο της ...

Λες και μας παρακολουθεί από μια γωνία, λες και διαβάει τη σκέψη μας, η Ursula Schmidt, που είναι κοντά μας είτε στο σχολείο, όπο από το 1957 έως το 1992 ήταν η γραμματέας της διεύθυνσης, είτε εκτός σχολείου, όπο μιλάνε και να ναιάεται για κάθε τι, μας έστειλε το χειρόγραφο της ομιλίας του Γεωργίου Δημητράκου, του γυμαστήρα και λυκαρτήρα του σχολείου από το 1956 έως το 1982. Σαν να ήξερα ότι το θέλαμε εν όψει της εκδήςσησ του εορτασμού των 120 χρόνων. Ursula σ' ευχαριστούμε.

>> περισσότερα

για την "Μικρή μας Πόλη"

Ο Πέτρος Πετρακόπουλος παρακολούθησε την θεατρική παράσταση και έστειλε ένα μικρό κείμενο:

Με ιδιαίτερη επιτυχία συνεχίστηκε και φέτος η θεατρική παράδοση στη ΓΣΑ με τη **«Μικρή μας Πόλη»** του Thomton Wilder. Η παράσταση ανέβηκε το Σαββατοκύριακο 17-19 Μαρτίου και είχε μεγάλη επιτυχία. Το έργο του Wilder είναι ένας ύμνος για τη ζωή. Μιλάει για τη ζωή του κοινού, ξεχωριστά και για τη ζωή των πολλών παιδιών μιας μικρής αμερικανικής πόλης στο γύρισμα του 19ου προς τον 20ο αιώνα. Η απόλυτη καθημερινή ζωή, με τις μικρές χαρές και τις λύπες της είναι το θέμα του. Ο αφαιρετικός του χαρακτήρας, όμως, επιτρέπει στο έργο να λειτουργήσει συμβολικά, πέρα από τον τόπο και το χρόνο.

Αυτός ο αφαιρετικός χαρακτήρας ενέπνευσε και το απόλυτα αφαιρετικό σκηνικό. Στη σκηνή μόνο δύο τραπέζια και όλες οι κινησικές δυνάμεις του αντικείμενου της κίνησης. Έξωξη η σκηνοθετική προσέγγιση της υπεύθυνης της θεατρικής ομάδας καθηγήτριας κας **Καροκόλη** και της βοηθού της, της συναφορούτου μας **Ανθής Φουντά**, παλιάς θεατρικής δόξας των σχολικών της χρόνων. Οι ήθοιοι, κατά το πλείστον κορίτσια, πολύ καλοί. Και σε ρόλο-έκπληξη ο θεατρικός μέντορας της ΓΣΑ, ο αγαπητός μας συναφορούτος **Στέλιος Παπαπέτρος**.

Είναι πραγματικά πολύ ευχάριστο να βλέπεις κανείς, ότι αυτό που γινόταν από τις παλιές εποχές στη ΓΣΑ και γινανώθηκε από το 1980 ως το 2010 με τον Στέλιο Παπαπέτρο, συνεχίζεται με τον ίδιο πάθος και την ίδια ποιότητα!

«Δωδεκάτη Νύχτα ή Ο,τι θέλετε»

Ο γερμανικός θεατρικός όμιλος της DSA προσκαλεί την Πέμπτη **23** και την Παρασκευή **24 Μαρτίου 2017** στις **20:00** στη φετινή θεατρική παράσταση στην αίθουσα εκδήςσησών της Σχολής. Παίεται το έργο «Δωδεκάτη Νύχτα ή Ο,τι θέλετε» του Στρίντζερ, μια κομωδία γεμάτη αγάθη, πάθος, μεπερδέματα, παραπλάνηση, μείη και ένα ευτυχεμένο τέλος.

Ο Δημήτρης Δημόπουλος στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

Εναλλακτική Σκηνή ΕΛΣ στο ΚΠΗΣΝ
ΗΜΕΡΕΣ ΑΛΤΡΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Διά Χριστόν Σαλοί

Μία σταντ-απ λειτουργία

Μουσική διεύθυνση: Δημήτρης Κούντουρας
Stand-up κομικός: **Δημήτρης Δημόπουλος**

ΠΡΕΜΙΕΡΑ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 2017

>> [περισσότερα](#)

Βράβευση της Ελληνικής Σύνταξης

Ο Σπύρος Μοσκόβου, Διευθυντής της Ελληνικής Υπηρεσίας της Deutsche Welle, μας έστειλε την ανακοίνωση για τη βράβευση της ελληνικής σύνταξης στις 31.03 στο Münster. Δεδομένου ότι πρέπει ο ίδιος να παραλάβει την τιμητική διάκριση δεν θα μπορούσε να συνοδεύσει τον Peter Limbourg στην εκδήλωση της ίδιας ημέρας στην δική μας Aula.

>> [περισσότερα](#)

„Juni ohne Ernte - Distomo 1944“

Στις **22 Μαρτίου** στις 19.30 προσκαλεί η συγγραφέας **Καίτη Μανωλοπούλου** στο Philadelphia Haus στην παρουσίαση του βιβλίου της **„Juni ohne Ernte - Distomo 1944“** από τις εκδόσεις της Griechenland Zeitung. Η έκδοση υποστηρίχθηκε από την Πρεσβεία της Γερμανίας και η εκδήλωση θα είναι στα ελληνικά και στα γερμανικά.

>> [περισσότερα](#)

Academica - Πέμπτη 23 Μαρτίου

Ο Νίκος Αθηνάιος διευθύνει ACADEMICA ATHENS ORCHESTRA την **Πέμπτη 23 Μαρτίου 2017** στο Ωδείο Αθηνών.

>> [περισσότερα](#)

Ο Νίκος Κωστόπουλος στο capital.gr

Το capital.gr δημοσίευσε την Παρασκευή 24 Φεβρουαρίου ένα άρθρο του Νίκου Κωστόπουλου, απόφοιτου του 1992, με τίτλο:

Οι άδικοι νόμοι "πέφτουν" στην κοινωνία

*Η Ελλάδα, και συγκεκριμένα η κοινωνία και η οικονομία βρίσκονται σε κρίσιμη καμπή. Το οικονομικό επιτελείο, σιγηθέν να διαπραγματεύεται λήγοντας πάντα να, προτού καν ακούσει την ερώτηση, μετά την "επιτονημένη" διαπραγμάτευση, "κρίβεται". Δεν ενημερώνουν τον ελληνικό λαό για όλα αυτά που συμφώνησαν για εμάς, χωρίς εμάς. **Περισσότερα...***